

Toelichting Internetconsultatie BRP

Een aantal kerkgenootschappen krijgen gegevens uit de Basisregistratie Personen (BRP), via hun gezamenlijke administratieclub Sila.

De gemeente houdt niet bij of burgers lid zijn van een kerk, en zo ja, van welke. Maar daar heeft Sila iets op gevonden. Op haar verzoek staat er in de Gemeentelijke Basisadministratie tegenwoordig een stip achter de naam van iedere burger die bij een van de kerken is aangesloten. De gemeente weet dus alleen of iemand kerklid is, maar niet om welke kerk het gaat. Maar Sila weet dat wel, en dus hoeft de gemeente wijzigingen in de gegevens van burgers met een stip alleen maar te melden aan Sila; die geeft ze dan door aan de betrokken kerk.

Niet alleen kerken krijgen informatie uit de BRP. Gemeenten kunnen ook gegevens verstrekken aan sportclubs, muziekverenigingen, of bijvoorbeeld aan particulieren die een reünie organiseren. Maar ook aan NS Reizigers, die de gegevens gebruikt bij het opsporen van zwartrijders. En dan zijn er ook nog onderzoeksbureaus die gegevens kunnen krijgen.

Als iemand bezwaar heeft dat Sila zijn persoonsgegevens krijgt, dan kan hij dat melden aan de gemeente waar hij woont; die stopt dan met het doorgeven van gegevens aan Sila. Maar wie echt nooit meer iemand van de kerk aan de deur wil hebben, kan zich natuurlijk ook gewoon laten uitschrijven als kerklid.

De Tweede Kamer wil dat kerken en andere religieuze genootschappen geen toegang meer in de Basisregistratie Personen (BRP) krijgen. Een motie van D66 hierover werd aangenomen.

Volgens een Kamermeerderheid is het geen taak van de overheid om kerken met hun administratie en ledenbestanden te helpen.

Voor de kerken is inzage in de BRP gegevens erg belangrijk. Als ze de toegang tot deze gegevens verliezen, zal dit zeker leiden tot vervuiling van de ledenadministratie.

Het is vreemd dat alleen kerken worden uitgesloten van inzage in de BRP. Want meer organisaties maken gebruik van deze service; het is geen exclusief recht voor kerkgenootschappen. En deze andere organisaties kunnen ook in de toekomst gebruik blijven maken van deze service.

Volgens kardinaal Eijk en dominee Plaisier discrimineren het kabinet en de Tweede Kamer kerken door hen uit te sluiten van de levering van verhuisgegevens uit de Basisregistratie Personen (BRP) aan de Stichting Interkerkelijke Leden Administratie (SILA).

Dat hebben kardinaal Eijk, namens de katholieke Kerk, en dominee Plaisier, namens de Protestantse Kerk in Nederland, eind april in een brief geschreven aan minister-president Rutte.

De volledige tekst van de brief

“Middels dit schrijven uiten wij als vertegenwoordigers van de Rooms-Katholieke Kerk en de Protestantse Kerk in Nederland onze zorg over een besluit dat recent door het kabinet genomen is.

Het betreft uw besluit om per 1 maart 2016 de levering van verhuismutaties via de BPR aan de Stichting Interkerkelijke Ledenadministratie (SILA) stop te zetten. Deze levering dateert van 1986 en is toen de uitkomst geweest van uitvoerig en langdurig beraad tussen kerken en overheid. Door middel van de SILA als koppelinstrument is het voor onze kerkgenootschappen mogelijk een adequate ledenregistratie op peil te houden. Wij geven u enkele voorbeelden die duidelijk maken waarom de SILA voor de kerken een zeer bruikbaar en belangrijk middel is voor hun ledenregistratie:

- Wanneer een mevrouw van 80 jaar naar een verpleeghuis gaat en zelf niet meer voldoende bewust is dat zij een adreswijziging moet doorgeven aan een kerkelijk bureau, wordt de verhuizing toch doorgegeven en ontvangt zij bezoek van de gemeente of parochie op haar nieuwe adres.
- Wanneer iemand overlijdt en zijn verwanten verzuimen dit overlijden door te geven, wordt het feit van dit overlijden toch bekend bij de ledenadministratie en kan worden voorkomen dat er pijnlijke situaties ontstaan.
- Wanneer een jongere die gaat studeren even andere prioriteiten heeft dan het doorgeven van zijn verhuizing aan de ledenadministratie, zonder echter het voornemen te hebben zich uit te schrijven, raakt hij toch ‘niet kwijt’.

Zo zijn er vele voorbeelden te geven van de betekenis van de SILA.

Met uw maatregel ondergraaft u deze dienstverlening.

Wij zijn van mening dat de argumenten voor de beëindiging ervan niet steekhoudend zijn.

Zo heeft niemand tegen zijn of haar wil in een zogenaamde SILA-stip. Daar komt bij dat de SILA-stip alleen voor het betreffende kerkgenootschap zichtbaar en is er derhalve geen sprake van een inbreuk op de privacy. De huidige dienstverlening kost de overheid bovendien geen geld.

Zoals u bekend mogen andere organisaties dan de kerken wél van deze GBA-gegevens gebruik maken. Niet altijd gaat het daarbij om diensten die tot het terrein van de overheid behoren. Omgekeerd verrichten kerken een breed palet van diensten op het terrein waar de overheid zich primair verantwoordelijk voor weet.

Maar dat geldt zeker ook voor het maatschappelijk middenveld, waarop de kerken relevante spelers zijn en waaraan het kabinet in het kader van het beleid tot bevordering van de participatiesamenleving in toenemende mate verantwoordelijkheden toedeelt.

Denk daarbij aan de rol die kerkelijke vrijwilligers (kerkleden) spelen bij (tijdelijke) opvang van asielzoekers, bij vragen rondom armoede (project schuldhulpmaatje) en bij het omzien naar ouderen en andere kwetsbare groepen.

Alles bij elkaar genomen bedraagt de sociale bijdrage van de vele vrijwilligers in parochies en gemeenten aan de maatschappij een aanzienlijk bedrag. Wanneer kerken

uitgesloten worden van de Gemeentelijke Basis Administratie omdat zij in onderscheid van anderen instanties zijn op geestelijke grondslag is er sprake van discriminatie.

Om bovengenoemde redenen achten wij het onrechtvaardig dat onze kerken de toegang tot de Gemeentelijke Basis Administratie wordt ontzegd.

De regeling zoals deze nu bestaat is nota bene in overleg met de overheid zelf getroffen.

Nog op 8 maart 2012 sprak de toenmalige minister van binnenlandse zaken, mevr. Spies, warme woorden bij het in ontvangst nemen van een jubileumboek over de SILA. Het bevreemdt ons dat u amper vier jaar later besluit een einde te maken aan het doorgeven van de verhuismutatie aan de SILA.

Op basis van ons mission statement, het Evangelie, hebben wij het vaste voornemen om onze bijdrage aan de samenleving te blijven leveren.

Uw besluit bemoeilijkt dat echter en impliceert het risico dat kerken in hun organisatorisch vermogen nodeloos worden verzwakt. Daarmee demotiveert u kerkelijk betrokken mensen in hun dienst aan de samenleving.

Wij dringen er daarom bij u op aan genoemd besluit te herzien.

Uiteraard zijn wij gaarne tot een nadere toelichting op ons verzoek bereid.”

Argumenten tegen stopzetten info aan kerken

- Alleen kerken worden uitgesloten van inzage in de BRP, andere organisaties blijven recht houden op deze service. Hiermee worden de kerken gediscrimineerd!
- Burgers kunnen zelf aan de gemeente waar ze wonen melden dat hun persoonsgegevens niet meer doorgegeven mogen worden aan SILA; de gemeente zal dan stoppen met het verstrekken van de gegevens.
- Wie echt nooit meer iemand van de kerk aan de deur wil hebben, kan zich laten uitschrijven als kerklid.
- Wanneer iemand bijvoorbeeld naar een verpleeghuis gaat en zelf niet meer voldoende bewust is dat zij een adreswijziging moet doorgeven aan een kerkelijk bureau, wordt de verhuizing toch doorgegeven en ontvangt zij bezoek van de gemeente of parochie op haar nieuwe adres.
- Wanneer iemand overlijdt en de nabestaanden verzuimen dit overlijden door te geven, wordt het feit van dit overlijden toch bekend bij de ledenadministratie en kan worden voorkomen dat er pijnlijke situaties ontstaan.
- Niemand heeft tegen zijn of haar wil een zogenaamde SILA-stip. Daar komt bij dat de SILA-stip alleen voor het betreffende kerkgenootschap zichtbaar en is er derhalve geen sprake van een inbreuk op de privacy.
- De huidige dienstverlening kost de overheid geen geld.
- Kerken verrichten veel werk op het terrein waar de overheid zich primair verantwoordelijk voor weet. Denk daarbij aan de rol die kerkleden spelen bij de opvang van asielzoekers, bij vragen rondom armoede en bij het omzien naar ouderen en andere kwetsbare groepen.
- Alles bij elkaar genomen bedraagt de sociale bijdrage van de vele vrijwilligers in parochies en gemeenten aan de maatschappij een aanzienlijk bedrag. Ook om deze redenen achten wij het onrechtvaardig dat de kerken de toegang tot de BRP wordt ontzegd.
- De regeling zoals deze nu bestaat is nota bene in overleg met de overheid zelf getroffen. Nog op 8 maart 2012 sprak de toenmalige minister van binnenlandse zaken, mevr. Spies, warme woorden bij het in ontvangst nemen van een jubileumboek over de SILA. Het is vreemd dat de regering amper vier jaar later wil besluiten een einde te maken aan het doorgeven van de verhuismutatatie aan de SILA.
- Op basis van het christelijk geloof hebben de kerken het vaste voornemen om hun bijdrage aan de samenleving te blijven leveren. Genoemd besluit bemoeilijkt dat echter en impliceert het risico dat kerken in hun organisatorisch vermogen nodeloos worden verzwakt. Daarmee demotiveert u kerkelijk betrokken mensen in hun dienst aan de samenleving.